

Megjelenik minden vásár-
nap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó- hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
tatásban Kézdi-Vásárhelyt,
hova ugy a lap beltartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvtéri czikkek
stb. intézendők.

nyilvtéri czikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
térfogataért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszá-
bály szerint számíttatnak.
Ezenkívül minden beigta-
tásnál 30 krajczár helyeg-
díj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ czimű politikai, közgazdasági
társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer meg-
jelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést
nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogad-
tatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel
még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük
azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedje-
nek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy
lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Románia és az erdélyi részek.

Kolozsvár, febr. 3.

A Románia által kezdeményezett vá-
háboru hátrányairól már igen sokat írtak és
e kérdés politikailag és közgazdaságilag
ugyszólván ki van merítve. Különösen su-
jította ez a székely és szász kisipart és ugyan-
csak sok panaszos szemrehányást kellett és
kell éretnie a kormánynak elszenvélnie, még
most is, mikor pedig a hivatalos háborunak
már vége, s afféle pihenő forma van. A Ro-
mániával való szerződéses viszony kérdése
akut lett ismét azáltal, hogy arról érkezik
hír, hogy Románia a Német birodalommal
a kereskedelmi szerződés alapelveire nézve
a megegyezés stadiumában van, a minék
következménye lenne osztrák-magyar részen
is a kereskedelmi tarifák revideálása és
egy szerződésnek ujan való megkötése.

Tagadhatatlanul ez a kérdés első sorban
érint bennünket, és aggályainkat el nem
hallgathatjuk, ha a román kereskedelmi po-
litikai vezérelveket ismerjük, a melyek arra
mennének ki, hogy a fejlődő román ipar
gyámolittassék, míg a nyerstermények ki-
vitele megkönnyíttessék. E két ellentétes
érdek között pedig a kiegyenlítés eszköze
az, hogy a magas iparnak, a melylyel a
román kultúra ugy sem tud versenyezni,
adatnak kedvezményeket, s ez az ára a román
nyerstermények számára viszont biztosított
piacoknak.

Ily alapelveken nyugvó legtöbb kedvez-
ményi szerződést Németország kétségtelen-
ül el fog fogadni, nemkülönben elfogad-
hatja ezt Ausztria is, a mely földrajzi közel
fekvésénél fogva a bécsi kézmű- és disz
iparcikkek, a cseh, morva és sziléziai
gyapju, gyapot és vászon szövetek, üveg
cikkek, stb. előállításánál a legtöbb ked-
vezményi szerződések alapján is tud siker-
rel versenyezni a hasonló német, angol vagy
francia gyártmányokkal. A nyerstermény-
eknek Romániából Ausztriába való be-
özönlése pedig szintén hasznos Ausztriára,
mert lenyomja a magyar árakat, s ellene
csak a cseh mezei gazdálkodásnak lenné-
nek kifogásai.

Magyarországnak, és főleg az erdélyi
részeknek, azonban Romániával szemben
egész más a helyzete. Nekünk nem lehet
első sorban abban előnyünk, a miben a
magas ipari fejlettség fokán álló nyugatnak
van, s mi első sorban mezőgazdasági ter-
melő ország lévén, minket a román nyers-
termények beözönlése nem fog segíteni,
hanem éppen ellenkezőleg hátráltatni és ká-
rosítani. A román buza és főleg a tengeri,
a román szarvasmarha, kétségen kívül vesze-
delmes konkurrensünk lesz Németországban
és Ausztriában s paralizálni fogja azt a

hasznót, a mit a valuta-rendezéssel előálló
arany félpénz megszűnésével éppen a magyar
földbirtokos osztály remél.

Ha tehát Magyarország is abba a sta-
diumba lép, hogy Romániával kereskedelmi
szerződést kössön, szerfelett kellend arra
ügyelni, nehogy a német és az osztrák ér-
dekek miatt, a melyek a mieinkkel ellenté-
tesek, a mi agrarius érdekeink dobassanak
ugyszólván oda áldozatul. A midőn azonban
ezt a kormánynak figyelmébe ajánljuk, egy-
szersmind magunk megnyugtatóására vizs-
gálnunk kell a helyzetet Románia és az er-
délyi részek között és higgadt megfontolás-
sal megállapítanunk azt, hogy kívánságaink-
ban mely határig mehetünk el?

Az első kérdés, a mely eldöntendő az,
hogy miben volt előnyös a román barátság
az erdélyi érdekekre, hogy az elmúltat a
jövő visszahozhatja-e? Erdély Romániának
kétségtelenül fontos ipari szállítója volt, a
brassói posztó cikkek, a székely szövetek,
a sebenvideki szür árúk; a brassói festett
fonalok, a kolozsvári, szászrégeni kerek,
kocsi árúk Romániában állandó és jól jö-
vedelmező piacczal bírtak. De ezenkívül
a székelységet különösen az segítette, hogy
állandó fuvarozást folytatott Romániába; a
a székely fürdőkre utazó román intelligen-
ciát, az Erdélyből irányított s az Erdélyen
keresztül irányított árucikkeket erdélyi
fuvarosok szállították, a mi nagy jövedelmet
hajtott. Végül jövedelmező volt az erdélyi
állattenyésztés, főleg a lótenyésztés, lévén
az erdélyi fogatoknak Romániában nagy
kereslete.

(Vége következik.)

A „Székelyföld“ tárczája.

A farsang.

Alkalmi csevegés.

Írta: Mártonffy Imre.

(Vége.)

Midőn hamupipőke megjelent a bálteremben,
ragyogó szépségével félénken lépdelve, hozzá
közeledett a király fia, megfogá kezét és szaka-
datlanul vele táncolt. Nemde bájos 17 éves
olvasónóm, ez egészen rendén volt? Voltak idők,
nem is olyan régen, midőn a nagypapa táncolt a
nagyamával, s a fiatalság sorba vitte a szép
hölgyeket tánczra és ugy könyörögték egy-egy
fordulatért. Akkoriban nem láttunk férfit a
füstös szobákban, udvarlót, a ki a bort vagy szí-
vart többre becsülte tánczosnőjénél. Régente a
tánczok is szebbek voltak: a palotás, kőrmagyar,
az igazi csárdás, lengyelke, még a szobrokat is
hevesebb mozgásba hozták volna. Ma ezek közül
egyik se járja, csak a csárdás, de ez is milyen
szánandó físzadott labrugdalozásokkal. Most
polka, keringő járják, s ezeket se látjuk, hogy
járják.

Ne gondolják bájos hölgyeim, hogy az estélye-
ket és bálakat a rideg valóságukban talán túlozva
mutatom be, de önkön lenne a sor, az önk
kezébe van letéve a vigalmak sorsa és jótékony
reformokkal javíthatnák azok komor és nyomott
hangulatát. Az első reform volna p. o. az egész
estén át egy és ugyanazon tánczossal valamennyi
tánczra magát engagirozni. Ily módon a tán-
czosnő — legfeljebb — tánczosának engedélyével
tánczolhatna másik tánczossal egy „extra tour“-t,
ezáltal biztosítaná magát az ellen, hogy esetleg
ülve ne maradjon. Nincs kizárva, hogy udvar ne
lépzdödjék körülötte, hol kedélyesen és szellemesen
csevegve, játszva tünnének el a mostanság oly
unalmas szünetórák.

Mivel a folytonos keringés közben nem tudjuk
kivel tánczolunk, s midőn a tánczos tánczosnőjét
fáradtan helyére vezeti, igen czélszerű a pillan-
tatnyi szünet alatt az esetleg megszakított tár-
salgást folytatni. Ez újítás főleg a „bakfisch“-ek-
nek ajánlható, kik fülig elpirult arczoval egyik
tánczos karjából a másikéba repülnek, továbbá
oly fiatal hölgyeknek, kik ritkán fordulnak meg a
báltermekben, s kik oly helyzetbe jutnak, hogy ér-
telmes tánczosok forgolódnak körülöttük. Német,
Angol- és Franciaországban, sőt Amerikában
régóta divik e szokás. Lehetséges volna, hogyha
e reform nálunk is létesül, a fényes, csillogó

ruháktól ragyogó báltermekben, az eltikkadt,
hosszúra nyult arczok helyett vidáman mosolygó
ajkak, fényesen ragyogó szemek fogadják az
érkezőt. A mai fiatal leányok gyakran mondják,
hogy a „tréfát“ legfeljebb két télen gyakorolhat-
ják, holott nem ez a cél, hanem a visszavonult és
mellőzött fiatal hölgyek zajos és élénk élvezetek
mellett szórakozást és örömet leljenek. Nézetem
szerint a női szépségnek nézőtere hasonló a mű-
vészi fogalmak szerint alkotott színpadhoz: ne-
hezen nélkülözük. A fiatal hölgyek imádói is a
helyett, hogy fogynának, szaporodni fognak, s
Elza, Margit és Miczi a báltermek állandó látó-
gatói lesznek.

Ősz szakállu apáinknak igazuk lehet, ha azt
állítják, hogy régente a vén redoute termeiben
vigabb, féktelenebb élet uralkodott, mint most s
ha a százados kövek beszélni tudnának, csodás
történeteket regélnének, melyek mint az „Ezer
egy éj“ meséi cseugének füleinkben. De lássuk
csak, nekünk modern nemzedéknek mit vetnek
szemünkre. Hogy a valódi élvezet, jókedvelveszett,
hiányzik nálunk, a mai nemzedék öregebb az em-
beriség történeténél, koponyájában több az ész,
mint kellene és a lábukban kevés higany van stb.
s ezek mind komoly szemrehányások. És e vádak
igazak, mert a mai nők oly pompát fejtenek ki,

A kir. táblák szaporítása. Szilágyi Dezső igazságügyi miniszter egy küldöttség előtt úgy nyilatkozott, hogy a szóbeliség behozatala az igazságszolgáltatás terén csak nagyon rövid idő kérdése, továbbá, hogy a szóbeliség esetén a kir. táblákat még szaporítani kell, mert a decentralizáció a restancziákat csak tizenegyre osztotta, de meg nem szüntette. A táblák ezen újabb decentralizációja a mostani táblák személyzetének egy részét el fogja vonni, s mellette még jelentékeny személyszaporítás fog eszközölni.

Az igazságügyminiszteriumban az e tekintetben történt előmunkálatok már közel állnak befejezésükhöz.

A székely iparfejlesztési és közgazdasági bizottság alakuló közgyűlése.

S. Szentgyörgy, febr. 2-án.

A m. kir. ipar- és keresk.-miniszter által a székelyföldi megyékben alakított állandó iparfejlesztési és közgazdasági bizottság háromszékmegyei osztálya f. hó 2-án d. e. 10 órától folytatólag tartotta meg alakuló közgyűlését Sepsi-Szentgyörgyön, a megyeház nagyertermében.

Ezen háromszékmegyei bizottságba, mélt. hatályai Potsa József, Háromszékmegyei főispánja elnöklése alatt a m. kir. ipar- és keresk. miniszter ur által kinevezettek a következők: dr. Bodor Tivadar, Bogdán Arthur, Deák András, Gyárfás Győző, Joós Imre, Kupferstich József, Szegedy Árpád, Téglás József és Váncsa György (Sepsi-Szentgyörgyről), Beksics Gusztáv, Felszeghy Ferencz iparfelügyelő, Horn Dávid és Nagy János ny. min. tan. (Budapestről), Béli Tivadar (Bodola), Gregüs János (Kőpecz), Incze Gyula kereskedő (Baróth), gr. Mikes Amin, (Zabola), Nagy Károly (Szotyor), M. Seethal Ferencz (Szentivány), dr. Székely György (Kilyén), Szóts Boldizsár keresk. (Zágon), Temesváry János (Uzon), Török Bálint keresk. (Kézdi-Vásárhely), Tompa Albert (Kis-Borosnyó), ifj. Ugron János keresk. (Kovácsna), Zathureczky Gyula (Baróth), Gábor Péter kézdi-járási főszolgabíró, Henter Béla miklósvár-járási főszolgabíró, Hollaky Attila orbai-járási főszolgabíró, Vajna Miklós sepsi-járási főszolgabíró. Összesen 30-an, melyhez hozzászámítva a marosvásárhelyi ipar- és kereskedelmi kamara által választott két tagot, Molnár Józsiás (Kézdi-Vásárhely) és Nagy Elek (kalapos, Sepsi-Szentgyörgy) urak személyében, 32 tagból áll a háromszékmegyei székely iparfejlesztő és közgazdasági bizottság.

Miután a kinevezett tagok nagyrésztben, szám szerint 22-en megjelentek, főispán elnök ur a háromszékmegyei székely iparfejlesztő és közgazdasági bizottságot megalakultnak nyilvánítja és ezen alakuló közgyűlést a székelyföldi iparfejlesztés

magasztos eszméje iránt eltelt lelkesült szavak kíséretében megnyitja; bemutatja egyszersmind a közgyűlésnek Felszeghy Ferencz urat, mint a nagymélt. ipar- és keresk. miniszter ur által kinevezett székelyföldi iparfelügyelőt és felhívja Vántsa György, a miniszter ur által a bizottság jegyzőjéül kinevezett közszéki elemi iskolai tanítót a jegyzőkönyv vezetésére, valamint a bizottság megalakítására vonatkozó miniszteri leiratok felolvasására.

Vántsa György bizottsági jegyző, mind a bizottság megalakítására, mind pedig a bizottsági tagok kinevezésére vonatkozó, Háromszékmegyei főispánjához intézett miniszteri leiratot a kinevezett bizottsági tagok névsorával együtt felolvasta; melyben az ipar- és kereskedelmi miniszter ur, a székelyföldi iparfejlesztő- és közgazdasági bizottságok fontos hivatását vázolván, egyszersmind a sikeres működhetés érdekében szükségesnek véli, hogy a bizottság legalább negyedévenként egyszer rendes közgyűlést tartson. A miniszter ur ezen óhaja értelmében elnöklő főispán indítványára határozattal, hogy minden negyedév első vasárnapján tartassék a rendes közgyűlés és így a legközelebbi, folyó év április hónap első vasárnapján legyen; mely után főispán ur mint elnök felhívja Felszeghy Ferencz iparfelügyelőt, mint a bizottság hivatalos előadóját, a megalakult háromszékmegyei székely iparfejlesztő és közgazdasági bizottság működési programjának részletesebb körvonalozására.

Felszeghy Ferencz iparfelügyelő a bizottság teendőinek sokféleségét „mű- és gyáripar“, „kisipar“, „háziipar“ és „iparoktatás“ czimek alatt négy osztályba osztja. A mű- és gyáripar fejlesztésénél két dologra hívja fel a bizottság figyelmét: először a meglevők segélyezésére és másodsor az új iparvállalatok létesítésére. A segélyezésnek két nemét különbözteti meg: oly iparvállalatokét melyek különböző okok miatt válságos helyzetbe jutottak és olyanokét, melyek a prosperálhatás minden feltételével rendelkeznek, csak anyagi és egyéb körülmények miatt kénytelenek kisebb működési körben mozogni. Az első esetben a segélynyújtás, hogy annak későbbi jótékony hatása is biztosítva legyen, nagyon kényes; első teendő itt kutatni a válság okát és kétségbevonhatatlanul megállapítani a segélyezés szükségességét és annak módját. A második esetben könnyebb a feladat és minden körülmények között háládatos talajra talál a segélyezés.

Az új gyárak, ipartelepek létesítésénél, a nyersanyagok felkutatása és azok értékesítésének megállapítása lehet az első lépés. Számításba kell hogy jöjjön itt első sorban a rendelkezésre álló tőke, az értékesítési piac, a szállítási és munkás viszonyok stb. A bizottság kiváló figyelmébe ajánlja iparfelügyelő az apróbb helyi iparvállalatoknak helyi tőkével való létesítését.

ha bálban megjelennek, mely csakugyan a férfiak tönkretjűsítését célozza.

Már a régi időkben kárhóztatták a fényűzést, szószékről, könyveken, szóval és írásban, de Éva leányai még se hajtottak a szóra, sőt korunkban a fényűzés vágya oly lábra kapott, mely páratlanul áll a maga nemében. Mellőzött hölgyek piperkedési mániában szenvednek, s kiméletlen gunynyal illetik a férfiak „figyelmetlenségét.“

Szerencsétlen férjek lemondó sóhajai, melyek az asszonyi fényűzés miatt törnek elő keblükből, talán oly régi mint a szerelem és házasság!

Ki tudja, Ádám nem lobbantotta-e szemére szép hitvesének „fényűzését“, s nem hivatkozott-e elődjére, kinek tolettje bizonyára olcsóbb és egyszerűbb volt Évánál. Sajnálatraméltó logika! Keressétek fel az első divatkönyvet, s lapozzatok benne, okvetlenül rájöttök, hogy a régi divat ugyanolyan költséges, helytelen és hóbortos volt, mint manapság. Azt hiszitek, hogy a sokat gunyolt turnür, az emeletes kalapok, a nehéz broátok, vagy a pompás, suhogó selym ruhák, melyek az erőnyes szívek játékát rejtik el, az örökösön dörmögő, vőlegénynek vagy férjnek tárczáit nem dőzsálták meg talán? Oh igen, de nem annyira mint most. Jóllehet, a divat akkor-

ban nem került oly rengeteg összegbe, mint ma, midőn „olcsót és rosszat“ veszünk „drága“ pénzben, de még se követhetnők őseink szokásait, mert öltözetünk színét és formáját néha-néha változtatnunk kell.

Ostoroztuk, védjük magunkat és hölgyeinket is, de mindazonáltal minden oldalról fenyegető arczokat vélünk látni. Itt a régi gárda egyik ősz bajnoka szórja villámain felénk, ott egy szegénylős kisasszony nyafogó hangon esküszik bosszút ellenünk és emitt egy szalmaözeveg „bájós“ fuvalahangján rágalmazónak nevez, noha keresztlevelé e szavad első felében lett kiállítva. Egy szóval jobbra-balra tele kiabálják fülnket s unisono lovagiatlannak czimeznek. Lehetséges, hogy a mai kor gyermekei közül akad egy „hős“, ki lándzsát tör ellenem. De hogy a harczból épen kerüljek ki, elősorolom bűneinket, s önmagunkat okolom némely hibáért.

Először: a vitézségéről híres Hunyadi Jánosok, erejéről nevezetes Toldi Miklóskok -- sajnos -- ma nincsenek. Másodszor: a majmot utánözünk némely tekintetben, főleg a divatban, élő példányok: a gigerlik. Ha apánk élne és egy gigerlivel találkozna, nem hiszem, hogy orángutángok közé ne sorolná. Ezek után: mea culpa, de mégse itél-

A kisiparon a társulási és szövethetési szellem terjesztése segíthet. Az első lépést ily irányban oly iparosoknál véli megtehetőnek, kik szellemileg is elég érettek a társulás fontos közgazdasági momentumának megértésére, nyilatkozhatik az aztán raktár-, hitel- és vállalkozási szövethetetekben Tapasztalata szerint a kisiparosok legnagyobb részénél a fényes szónoklatokban, avagy hírlapi cikkekben nyilatkozó példa képes őket megmozdítani; ezért óhajtja a példát oly iparosok egyetülése által nyújtani a többieknek, kik azok elméleti részét is megérteni képesek.

A háziipar fejlesztésénél azt óhajtja megkeresni, hogy ez idő szerint hol és milyen háziiparral foglalkoznak és azok közül, melyik érdemes a támogatásra? a mely irányban támogatást, különösen a székely kivándorlásra való legközvetlenebb hatásánál fogva, a leglényegesebbnek tartja.

Az iparoktatásnál a főcél az, hogy minél több magunk fajta gyári és más munkásokat képezzünk az ipari foglalkozások minden ágában, de Háromszékmegyére vonatkozólag a fa-, vas- és vasipar terén, mint a munkásnevelésre rendelkezésre álló intézeteket, a magyar államvasutak különböző helyeken fennálló ipartelepeit.

Seethal Ferencz köszönettel és méltánnyal szólna a keresk. miniszter urnak ezen bizottság alakítási tényével is igazolt székelyek iránti rokonszenvéről; s midőn, általános és lelkesült helyeslés között, a székely népre megbecsülhetlen magas gondoskodásért köszönetet indítványoz a miniszter urnak, ugyanakkor arra is kéri, hogy kegyeskedjék a működéshez okvetlenül szükséges anyagi eszközöket is rendelkezésre bocsátani a bizottságnak, hogy így a kitűzött nemes célokat, nemcsak elvben, hanem gyakorlatilag is megvalósíthassa; a minthogy számtalan példa van már arra, hogy hasonló ügyszeretettel és lelkesedéssel felkarolt közművelődési és közgazdasági mozgalmak, az anyagi segélyezés, a támogatás hiánya miatt, megfenneklettek.

(Vége köv.)

Egyesületi élet.

Br. Szentkeresztly Stephanie megnyitó beszéde a kézdivásárhelyi vereskereszt fiók-egylet 1892. jan. 22-én tartott közgyűlésén.

Tisztelt Közgyűlés! A kézdivásárhelyi vereskereszt fiók-egylet zajtalan életében megint lejárt egy év. Róla is elmondhatjuk, hogy csendesen minden feltűnés nélkül eleget tesz hivatásának, miután töle minden alkalmat elvesznek, hogy tevékenységét kifejtse. A fiók-egylet javára nem marad idő, nem marad alkalom, hogy bált vagy más mulatságot rendezzünk, a többieknek még nagyobb szükségük lévén azok jövedelmére. Fiók-egyletünk méltán hasonlítható egy önzéstelen, fáradhatlan, áldozatkész egyénhez, a ki folytonosan küzd, fáradság, megteszi lelkiismeretesen kötelességét a nélkül, hogy még valakinek eszébe is juttatná, hogy nála nélkül nem állhatna fenn o-

hetnek el egészen, mert ha azt irtuk volna, hogy a középkorban élő szellemes nőtultusz ma már elenyészett volna, azaz a szerelem már nem volna olyan mint régen, akkor pálcát törhetnének fejünk fölé.

Szigfrid egyik napon majd elolvadt a nagy szerelemtől Krimhildája előtt, hogy másnap izmos öklének sulyát éreztesse vele, egy király pedig nejt dobogó szívéhez szorítá s osókaival halmozta el, később pedig ostorcsapásokkal illette. Nos kedves hölgyeim, ma nincs ilyen szerelem. Ma nem akadnak már oly epedő szerelmesek, kik a keresztet vállukra véve, az ígért földjére zarándokoltanak vagy olyan férjek, kik neőket csupa szerelemből megcsónkíták, hála az Égnek, a világ annyira nem korcsult még el, sőt mostanság a férjek lesznek megcsónkítva -- szarvakkal.

Ezzel szerencsés vagy szerencsétlen ügyvédi szereplésemet befejeztem, s ha Karnevál herceg akarata ellenére szerelmissé tette minket, biztosíthatom türelmes olvasóimat és bájós hölgyeim, hogyha tanácsomat követték, nekem is ünnepélyesen megbocsátanak.

ládjának tüzhelye, melyet ő szerető gondnal ápol! Hasonlólag működik fiók-egyletünk s ő is nélkülözhetlen a választmány fennállására s egyszersmind elkerülhetlen volt a „Rudolf“-kórház megnyitására az országos verekeskereszt-egylet segélyezése által mivére a 300 taggal bíró választmányunknak létesülnie kellett. Vajmi igaz tehát azon állításom, miszerint fiók-egyletünk milyen nagyhorderejű, nélkülözhetlen közvetítője választmányunk és egyszersmind a „Rudolf“-kórháznak. Midőn valamely csatát megnyernek, első sorban a vezéreket magasztalják és babérkoszorúzzák, csak azután jön a sor a tüzpórázt kiállott szegény harcossokra!

Ezen hasonlat juttatja eszembe a mi fiók-egyletünk s hogy annak vezérei a kitűzött diadalt jövőre is kivívják, szerezzünk mentől több harcost, kiknek száma évente növekedve a haroz kimenetelet biztosítja! Ha ezekből kifogjunk szétoszló egyletünk és megszűnik annak jótékony működése.

A fiók-egylet pénztári naplójából vajmi sajnosan tűnik ki, hogy számosan tagjaiból csak papíron szerepelnek, mert csekély 1 frt tagsági díjait, bárha arra többször évenként fel lettek szólítva, megtagadták. Ezeket ismét megnyerni s új tagokat szerezni, ez fiók-egyletünknek egyedül, de vajmi nehéz feladata. Ha mindenki megértve, átlátja egyletünknek fentebbiekben esetelt nélkülözhetlen voltát, a melyt személyenként 1 frttal biztosítani lehet, nem képelem, miszerint léteznek egyén, kinek vagyoni állása megengedi, hogy ezen csekély áldozatot ne hozza a vöröskereszt közvetítése általi „Rudolf“-kórháznak.

Boldognak érezném magam, ha szavaimmal meggyőztem a kételkedőket, tette buzdítottam a résztvevőket és új tagokat nyernék egyletünknek s általa egyszersmind az orsz. vöröskereszt-egyletnek, a mely a trón zsámolyától partolva lévén, az 1991. év elején már 50573 tagot számolt, kiknek szívében él a király, haza és szenvedő harcossok iránti szeretet s áldozatkészség s hogy ez körünkben senkinek ne hiányozzék s általa fiók-egyletünk feljúlva új életet nyerjen, ezt szívemből óhajtván, ezzel a mai közgyűlést megnyitottam nyilvánítom.

Különfélék.

— A k.-vásárhelyi jótékony nőegylet által f. hó 11-én tartandó táncestélyre a meghívók szét-hordattak. Felkértem mindazok, kik tévedésből, vagy kezelési hibából meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, szíveskedjenek ez iránti kérésükkel öv. Nagy Mózesné egyleti alelnök-nő-höz fordulni. A meghívó következő: A kézdí-vásárhelyi jótékony nőegylet saját pénztára javára folyó „évi február hó 11-én Kézdí-Vásárhelyt a tanácsház dísztermében Nagy Lajosné urnő és Kiss Lajos ur védnöksége alatt zártkörű táncestélyt rendez, melyre czimzett és hozzá tartozó családtagjai tisztelettel meghívotnak. Kézdí-Vásárhelyt, 1893. február 1. A rendező-bizottság. Belépti jegyek ára: személy-jegy 1 frt, család-jegy 2 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók Fejér L. fiaik urak üzletében. A táncestélyre csakis a meghívó előmutatása mellett lehet megjelenni. Kezdete este 8 órákor. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirtalilag nyugtáz a jótékony nőegylet. Szünet alatt minden a táncestélyen megjelent egyén sorsolás útján 1 díszes emléktárgyat kap. E helyen is felhívjuk az érdeklődő közönség figyelmét azon körülményre, hogy a nőegylet az estély sikere érdekében azon áldozatot is meghozta, hogy a résztvevő közönség mindenikét érdekes emléktárgyakkal fogja meglepni.

— A hangulat. A miniszterelnök szombati fellépése az ellenzék ellen a szabadelvű pártban a legjobb benyomást keltette, s este a pártkörben óvázóik tárgya volt a miniszterelnök. A párt elérkezettnek látja az időt arra, hogy az ellenzék fakciózussága ellen a visszautasítás és összetartás erélyével lépjen fel, s a miniszterelnököt biztosították a párt tagjai, hogy teljes erővel támogatni fogják a parlament munkaképessége érdekében megkezdett akcióját. Ellenzék körökben nagy megdöbbenés uralkodik a miniszterelnök fellépése miatt, de vannak igen sokan, kik beismerik, hogy nem szabad a parlamenti tanácskozásokat oly módon zavarni, s az ingerültséget felidézni, mint a hogy Károlyi Gábor gróf és társai szombaton is tették.

— Az ezredéves kiállítás. A képviselőház febr. 6-iki ülésében elfogadta a milleniumi kiállítás-ról szóló törvényjavaslatot s elvetette a határozati javaslatokat. Wekerle miniszterelnök e tárgyban tartott nagyszabású és hatásos beszédében kifejezte, hogy a kormány mindent megtesz a haza javának előmozdítására és hogy az ünnepségekben, melyekre Európa összes nemzeteit meghívják, a magyar államiség érvényre fog jutni.

— Magyar hölgyek koszorúja. A fővárosban előkelő hölgyek mozgalmát indítottak abból az okból, hogy a budai országos honvédelemeket a magyar hölgyek adakozásából művészi értékű bronz-babérkoszorúval feldíszítsék. Az elismerésre méltó terv megvalósítására a főváros első kerületében, a várbán, hölgybizottság alakult, mely a magyar nőket adakozásra és a terv pártolására felhívja. A bronzkoszorút Zala György szobrász fogja mintázni.

Abban az esetben, ha a befolyó adakozásokból a koszorú költségeinek levonása után még tekintélyes összeg maradna meg, annak feléréséből a hölgybizottság Honleány alaptávként létesít, melynek kamatait évenként kétszer, Budavár bevételének és a királyi pár koronázásának évfordulóján, hazafias célra fordítja. A fenmaradó összeg másik feléből a millenium megünneplésének évére négy pályázatot hirdetnek egy-egy irodalmi, festészeti, szobrászati és zenei műre.

— Az „Erzsébet“-árvaház fényesen sikerült báljáról szóló részletes tudósítást jövő számunk hozza.

— A váci püspök a polgári házasság ellen. A váci püspök is állást foglalt a polgári házasság ellen. Február 2-ikán körlevelet intézett megyés papsághoz, melyben felszólítja őket, hogy nagybőjt vasárnapján a polgári házasság ellen prédikáljanak. A püspök körlevele különben, mint nekünk írják, nagyon rövid és óvatos hangon van tartva. Inkább csak a házasság szentségét akarja megmagyaráztatni a híveknek, hogy megkülönböztetni tudják „a pusztán háztartási szerződéstől és polgári egybekelésétől.“ A polgári házasság behozatalára a püspöki körlevél csak ezekben a szavakban céloz, hogy: „Kivált a mostani időben“, nagyon fontos, hogy az egyház megmagyarázza híveinek a házasság szentségének mibenlétét.

— Washington pisztolyai. Egy régiséggyűjtő a minap két érdekes pisztolyra bukkant az angol fővárosban. Ezeket a pisztolyokat egy angol tiszt ajándékozta Washingtonnak, a ki viszont hadseregét Kosciuszko generális tiszteletére ki velük. A pisztolyra ez a felírás volt vésvé:

G. Washington
17 E pluribus Unum 83
Th. Kosciuszko.

Kosciuszko a pisztolyokat emlékül hozta magával az amerikai függetlenségi háborúból s mikor 1817-ben meghalt, több ingóságával együtt Zeltner Xavernak hagyta. Ennek egy-utóda adta most el egy amerikai gyűjtőnek az Észak-Amerikára és Lengyelországra egyaránt érdekes emléket.

— Ferdinánd fejedelem Budapesten. A bolgárok fejedelme utjából hazatérőben — mint értesülünk — Budapesten félbeszakítja útját és egy-két napot át a fővárosban marad. Budapesten a fejedelem meg fogja látogatni Benczur festőművészt, a ki mostanában fejezte be a fejedelem nagy arczképét. Mihelyest a fejedelem hazatér Szófiába, publikálni fogják eljegyzését.

— Népszerű felolvasások. A marosvásárhelyi állami fa- és fémipari szakiskola felügyelő bizottsága az iparosok művelődésének emelése és szakismereteinek fejlesztése céljából népszerű szakolvasások és felolvasások rendezését határozta el. Ezen előadások sorozatát a mult vasárnap Réthy Dezső iparkamarai titkár kezdte meg „A magyar ipar helyzete a világgazdaságban“ című előadásával. Réthy e komoly és nagy eszmekört felölölő tárgyat oly népszerűen adta elő, hogy abból mindenki világosan megismerhette a magyar ipar helyzetét, ugyisintén oku-át szerezhette arra nézve, hogy iparunk hanyatlását legfőképpen a külföldnek fokozódó versenye idézte elő s a mostani állapotokon segíteni csak úgy lehet, ha iparosaink megragadva minden eszközt és alkalmat szakismereteiket gyarapítani és fejleszteni igyekeznek. Az előadás, mely az iparos polgári egylet helyiségében tartott meg, igen szép számú közönség volt jelen, miből azt lehet következtetni, hogy ezen üdvös kezdeményezés Marosvásárhelyen állandó gyökeret fog verni. Az előadás előtt Szabó István iparos polgári egyleti elnök üdvözlővén a közönséget, örömmel adta tudtúl, hogy hasonló előadásokat az intéző felügyelő bizottság a következő vasárnapokon is fog rendezni. A következő vasárnap Swartz Jakab gépész-mérnök és iparskolai igazgató tart előadást a gépészet céljáról és a vas rozsdásodásának megakadályozásáról.

— A spanyol királyi család baja. Ugyancsak ki-jutott most a spanyol királyi családnak a bajból. A királyné is, meg a kis király is megbetegedett. Az erről szóló madridi távirat szerint a királyné megkapta az ott járványos kanyarót, de állapota éppen nem veszélyes. Rosszabb a kis király sorsa, a ki vörhenyben betegedett meg. Az utolsó bulletin szerint a király az éjét nyugodtan töltötte. A betegség rendes lefolyása.

— A Pallas nagy Lexikonából megjelent már a 12-ik füzet is a szokott gazdag tartalommal, és két gyönyörű kivitelű térképpel, melyek Észak- és Dél-Amerika hegy- és vízrendszereit ábrázolják. Ajánljuk a Pallas nagy Lexikonát, melynek füzetenkénti ára 30 kr = 60 fillér és még folyton megrendelhető (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaságnál Budapest, kecskeméti-utca 6. sz.), t. olvasóink szíves figyelmébe.

Nyilvános számadás és köszönet. A lemhenyi róm. kath. dalegylet átal január hó 28-án tartott bál összes bevétele 64 frt 80 kr, kiadása 32 frt 77 kr, maradt tiszta jövedelme, mely a szegény sorsu gyermekek jayára fordittatik 32 frt 03 kr. Fogadják a kegyes szívű adakozók a szegény gyermekek nevében őszinte köszönetünket. Felülfizettek K.-Vásárhelyt: Bálint Kálmán 5 frt, B. Szentkereszt Stefánia, Csizsár Dénesné, Csizsár Pál ker., Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd, Nagy Dénes és Wittman Ágoston igazgató 1—1 frt, Kreniczky Károly és Jakabos Sándor 60—60 kr, Gábor Péter főszolgabíró, Kovács Károly, Csiky József ügyvéd, Bors László imecsfalvi plébános, ifj. Dávid István 50—50 kr, Szabó Mózes, Szabó Albert, Binder Lajos, ifj. Zsigmond György, Szabó Antal kitanító, Kupán József, Sebők József, özv. Fejér L. fia 40—40 kr, Werten testvérek Szabó Vilma, Balogh Gyula és Bándy István 30—30 kr, Jancsó Géza, Dobál ... és Jakabos Ignác fővigyázó 20—20 kr. Lemhenyben: Bertalan Antal, Bitai Antal, Veres János, Fehér Mihály, Kelemen Gyárfás, Kis Farkas, Réti János, Orbán Antal, Bodó András, Boros Béla, Gyergyai Tamás, Miháltsa Péter, Bardocz Lina, Kovács Simon, Mátyás György 20—20 kr, Lőrincz futásfalvi kitanító 10 kr.

— Nyilvános köszönet. Felülfizettek az ev. ref. egyházi dalkör által január 29-én tartott bál alkalmából. (Folytatás). Jancsó Elek és Fazakas Balázs urak ivén: Bartók Károly polgm., Kovács Károly ker. 1—1 frt. Benedek Béla, Csizsár Dénes, Szabó Dénes, Molnár Ferenc, özv. Bándi Imréné, Szabó Mózes, Nagy Lajos, Megyaszi Máténé, ifj. Jancsó Mózes, keresk. Szabó Albertné 50—50 kr. Ifj. Csizsár Pálné, özv. Csizsár Pálné, Kovács Dániel, Molnár Dénesné 40—40 kr. Zsidó Gyuláné, Politzer Rudolf, Csutak László, Goczmau Jánosné, Tompos Józsefné, Mágóri Sándor, Hegyesi Alajos 30—30 kr. Özv. Kovács Pálné 25 kr. Elekes Imre, Medvécs Sándor, Turóczy Dénes, ifj. Molnár Mózes, Molnár Géza, Pap András, Pap Lajos, özv. Bodó Bálintné, Vajda Albert, Köllönte László, Vajda József, Tóth László, Jancsó Károlyné, Kovács Pál, Csizsár István, Megyaszi Rebuska, Jancsó Elek, Blatt Mihályné, Molnár István szabó, Földi Gyula, Sz. Sámuel 20—20 kr. Györffy Lajosné, Kupán Sándor, Szacsva Ilona 10—10 kr. Kapusi Istvan és Tordai Dénes urak ivén: Molnár Józsiás országgyűlési képviselő, K. Csizsár József 1—1 frt. Özv. Kovács Izráné, Pongrácz Jánosné, Bene Károlyné, Benkő Sándor szeszgy., Frenkel Emánnel, Turóczy Mózes 50—50 kr. Jordáki József, Krenitzky Andrásné, Dézsi Dániel özv. Tóth Mihályné, Boda Gergely 40—40 kr. Szotyori József (timár), Rózsa Elek, Bodó István (fodrász) 30—30 kr. Csizsár Amália, özv. Barabás Mórné, Ambrus Albertné, Molnár Mózes timár, Jancsó Béla szűcs, Szabó János lakatos, Szász Dániel, Jancsó István, Baka Lajos, Jancsó Aron, Bod Géza, özv. Jancsó Dánielné, Wincsendorfer Ferdinándné, Tordai János, Csizsár Aron, Csizsár Mózesné, Szűcs János mészáros, özv. Szűcs Mózesné, Mazingher József, Sükös Károly, Molnár Károly, Nagy Mózes, Nagy Ádám, Benkő Sándor, Benkő Dénes, Jancsó Lajos Kelemené, Jancsó Ferenc, Nagy András, Szűcs Dániel, Vilikó György, Jancsó Pál, Szűcs Mihály, Tusa János, N. N., Szigeti Sándor, ifj. Pataki József, Szotyori István, Jancsó Dávid, Jancsó Károly, özv. Réty Józsefné, Fehér Róza, Fülöp Sámuelné, özv. Nagy Sándorné 20—20 kr. Szűcs János asztalos, Tóth József eszmadia, Turóczy Bálint, Mágóri Bálint, Séra Imre, Szotyori Mózes, Popovics Anna 10—10 kr. Kapusi László és Kovács Béla urak ivén: Tóth István idősb, Tóth István ifj. 1—1 frt. Sáska Antalné 80 kr. Jancsó Mózes, Nagy Ferenc, ifj. Kovács István, özv. Páldeák Pálné 50—50 kr. Özv. Kovács Sámuelné, Turóczy Dániel, Klein Árpád, özv. Fekete Józsefné, Jancsó Gyula, Kupán Balázs 40—40 kr. Gáspárek Pepi, Piblinger Gyula, Dézsi Ferenc, Jancsó Géza 30—30 kr. Szotyori Sándor, özv. Szász Dénesné, Klünglein Vendel, Müller Jánosné, Müller Ferenc, István János, Kovács Mózes, Nagy János, Mágóri Sámuel, Turóczy Dá-

niel, Vajner Anna, Binder János, Szécs Albert, Jancsó Béla, Szabó János, Jancsó Aron, öz. Pap Andrásné, Bodó Dávidné, Winternicz Nándor, Benkő Dániel, Rácz Tamás, Lázár János, Jancsó József, 20-20 kr. Kovács Dániel, Szotyori Lajos, Barthos József, Kis József 10-10 kr. (Folytatása következik.)

RÖVID HIREK.

— Debreczenben egy Bucsai nevű asszony véletlenségből négyesztendő Sándor nevű fiacskáját leforrázta. A szegény gyermek behalt sebeibe. — Fiumében Oberdorffer Lajos, odaváló fiatal ember öngyilkossá lett. Hogy miért, azt nem tudják. — Bécs Földváron Grosz Adolf boltos 17 éves Adél nevű leányát Kosztics Imre csendőrkáplár megölette. A leány apja a káplár lakására ment és a gyermekét követelte, mire az ingerült káplár az öregot a kardjával agyonszúrta. Kosztics maga jelentkezett a csendőrségnél. — Atyán (Szatmár.) Bakó Antalnéra és leányára egy felborult petróleumlámpából rájok ömlött az égő petróleum. Oly súlyos égési sebekeket szenvedtek, hogy az anya nem sokára meg is halt, a leány is alig lesz megmenthető. — Az aradi pályaudvarban, Csizmas György munkás egy mozdony kerekai alá került és szörnyet halt. — Dézsnán Michaila Aurélia odaváló asszonyt megmérgezték. A vizsgálat folyamatban van. — Öngyilkos hajóskapitány. Benczini hajóskapitány, a Navigazione generale italiana tulajdonában levő Balduino gőzös parancsnoka, Bombay közelében hajója fedélzetén kétféle metszette torkát. A kapitány az öngyilkosságot örülségi rohamában követte el. — A csendőrgolyója. Kassáról írják, hogy ifj. Cseh János fanyi legényt Ványi nevű csendőr, állítólag önvédelemből, megöltte. A golyó Cseh csipőjén hatolt be, és meglehetősen veszedelmes sebet ejtett. A kassai királyi ügyészség megindította a vizsgálatot. — Rejtélyes gyilkosság. Szegedről írják, hogy a felső tanyákon meggyilkolva találták Kocsó János gazdát. Megfagyva találták holttestét a hó alatt. — Gyilkos fejezencz. Az aradi vár kaszamatáiban egy katonafejezencz az egyik rabtársát agyonütötte. A dühöngő fejezencz csak nagy nehezen fékezhetők meg. A vizsgálatot Dittrich őrnagy azonnal megindította.

Felolós szerkesztő és kiadó tulajdonos:

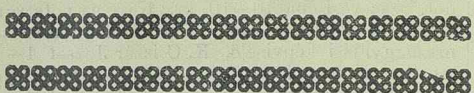
Dobay János.

Hirdetések.

A jegyzői pályára lépni öhajók kellő képesítés hiányában a VI. oszt. vizsgára rövid idő alatt előkészítettnek egy tanár által.

A siker biztos. Megkeresések „Vizsga 425.” jelige alatt intézendők e lap kiadóhivatalához.

1-3

Kovács Ferencz gyógyszerlárában Kézi-Vásárhelyt.

Máriaczell Gyomorcepek

A gyógyszerlárában Kézi-Vásárhelyt. Kovács Ferencz gyógyszerlárában Kézi-Vásárhelyt. A Mariaczell gyomorcepek valóban kaphatók.

Förk József gyógyszerlárában Kézi-Vásárhelyt. A Mariaczell gyomorcepek valóban kaphatók.

Hirdetés.

A Kézdivásárhelyi Kisegítő Takarékpénztár

Résztvénytársaság

nyolczadik évi közgyűlése

1893-ik évi február hó 19-én d. u. 2 órakor

az intézet helyiségében lesz megtartva, melyre minden résztvényes tag tisztelettel meghívatik.

Tárgysorozat:

1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két tag választása (65. §.)
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő bizottsági jelentés.
4. A mérleg-számla megállapítása és a nyereség feletti intézkedés. (56. §.)
5. Az igazgatóság és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása. (57-ik §.)
6. A vezérigazgató javadalmazásának megállapítása az alapszabályok 56. §. 9. pontja értelmében.
7. Az igazgatóság és ügyész választása.
8. Indítványok az alapszabály 48. §. értelmében.

Megjegyzés az alapszabály 52. és 53. §§-ai értelmében.

Minden résztvényes tag kéri, ki szavazati jogát személyesen vagy meghatalmazott által (ki csak résztvényes lehet) gyakorolni kívánja, a közgyűlést megelőzőleg legalább 24 órával résztvényeit szelvényeivel együtt az intézet helyiségében az e végre kirendelt közegnél elismervény mellett letenni.

Hirdetés.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár 20. ik rendes közgyűlését 1893 febr. hó 12-én d. u. 2 órakor az intézeti helyiségben fogja megtartani, melyre a t. résztvényesek tisztelettel meghívának.

Napirend:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két résztvényes tag kinevezése az alapszabály 23. §-a értelmében.
2. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzleti működésről.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. A tiszta nyereség felosztása feletti intézkedés.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.
6. Az igazgatóságnak az alapszabály 69. §-a módosítására vonatkozó indítványa.
7. Indítványok tárgyalása az alapszabály 16. §-a értelmében.

A fennírt időben tartandó közgyűlésre a t. résztvényesek azon figyelmeztetéssel hívatnak meg, hogy az alapszabály 17. §-a értelmében minden résztvényes személyesen vagy meghatalmazottja által, — kinek azonban résztvényesnek kell lenni — gyakorolhatja szavazati jogát és köteles minden résztvényes a gyűlést megelőzőleg résztvényét szelvényeivel együtt a pénztárnál elismervény mellett letenni.

Kézi-Vásárhelyt, 1893. január hó 28-án.

Az igazgatóság.